

[Voigt]

Ud fra dette spørger direktøren ganske naturligt og berettiget, hvad der er i vejen med systemet.

Dette har spørgeren offentligt sagt mange gange. Understøttelsen er for høj. På den baggrund må ministeren nu indskærpe ganske alvorligt over for de herrer arbejdsformidlingschefer, at de folk, som ikke vil tage anvist arbejde, med øjeblikkelig virkning må fratages deres understøttelse, indtil de er kommet på andre tanker.

På den måde som systemet fungerer for øjeblikket med for stor understøttelse og for stor slaphed hos de offentlige arbejdsformidlinger, da er både arbejdsgivere, skatteborgere og ministeren mildest talt godt til grin.

Besvarelse (6/1 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Med hensyn til første del af spørgsmålet bemærkes, at arbejdsformidlingskontorerne er forpligtet til altid at bestræbe sig på – så hurtigt som overhovedet muligt – at anvise den ønskede arbejdskraft.

For så vidt angår spørgsmålets anden del har arbejdsdirektoratet med meget kort frist afgivet følgende redegørelse vedrørende anvisning af arbejdskraft til fældning af juletræer på Fyn:

Afdelingskontoret i Vissenbjerg modtog den 29/11 1977 telefonisk ordre på 1 mand til fældning af juletræer. Tiltrædelsen skulle ske omgående, og arbejdets varighed var ca. 1 måned.

Da afdelingskontoret ikke blandt de samme dag fremmødte arbejdsløshedsforsikrede kunne finde egnede ansøgere til arbejdet, forsøgte det at anvise to ikke arbejdsløshedsforsikrede. Anvisningen blev imidlertid ikke til noget, da den ene ikke ønskede det pågældende arbejde og den anden undlod at sætte sig i forbindelse med arbejdsgiveren.

Afdelingskontoret anviste herefter den 2/12 1977 i samarbejde med arbejdsløsheds-kassen et medlem, som samme dag henvendte sig til virksomheden, hvor det aftales, at medlemmet skulle påbegynde arbejdet mandag den 5/12 1977. Anvisningskortet kom retur med påskrift: medlemmet antaget og begynder 5/12 1977.

Den 8/12 1977 ringede afdelingskontoret til arbejdsgiveren for at høre, hvordan det gik, og fik oplyst, at medlemmet var mødt

5/12, var blevet væk 6/12, var mødt 7/12 og blevet væk 8/12. Afdelingskontoret tilbød herefter at finde en anden ansøger, men arbejdsgiveren oplyste, at man ikke ønskede andre anvist.

Afdelingskontoret har underrettet arbejdsløsheds-kassen om medlemmets arbejdsvægning, og kassen har udelukket medlemmet fra ret til dagpenge i 30 dage.

Det er arbejdsdirektoratets opfattelse, at kontoret har foretaget en rimelig behandling af sagen ved i første omgang at søge anvisningen gennemført blandt de ledige, der fremmødte på kontoret, og herunder tage hensyn til de fremmødtes anbringender for derefter at henvende sig til arbejdsløsheds-kassen om bistand.

Arbejdsministeriet kan henholde sig til denne redegørelse.

Til *undervisningsministeren (27/12 77)* af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren omgående drage omsorg for, at statens samfundsvidenskabelige forskningsråd dropper planerne om at forske i reklamens magt?«

(Spm. nr. 277).

Begrundelse.

Det fremgår af Politiken, 2. juledag 1977, at denne elendige idé er udklækket af planlægningsrådet for forskningen, og at man straks fra det samfundsvidenskabelige forskningsråd har taget ideen til sig og nu uden skrupler udbasunerer til alt folket: vi vil ofre mange penge på det. Det drejer sig om milli-onbeløb.

Hvad i alverden rager det disse forskere, hvordan reklamen påvirker befolkningens holdninger og værdiopfattelser? Enhver borger i dette land – bortset fra socialisterne og venstreliberalisterne – ved, at reklamen sælger varen. Hvorfor skal der nu i en tid, hvor Danmark er umådelig fattig, atter fråsdes med skattemillionerne, for at disse forskere kan forøge deres aktiviteter. Jeg er opmærksom på, at projektet ikke skal omfatte temaet: hvordan sælges en vare bedre, men at det udelukkende drejer sig om reklamens påvirkning. Dette gør blot det hele endnu mere ynkværdigt. Lad os dog nu holde op med at forske i både dit og dat. Mange penge er